

Выходитъ во Львовъ ще Вторника, Четверга и Суботы (кажды рускихъ сантъ) съ 4-й год. по пол. Литер. додатокъ „Библиотека наизн. повѣстей” выходитъ по 2 печат. аркушъ кажды 15-го въ послѣднаго дня каждого мѣсяца.

Редакція, администрація и экспедиція подъ Ч. 44 улицы Галицка.

Всѣ листы, посыпки и рекламиація належать пересыпать подъ адресомъ: редакція и администрація „Дѣла” Ч. 44 ул. Галицка.

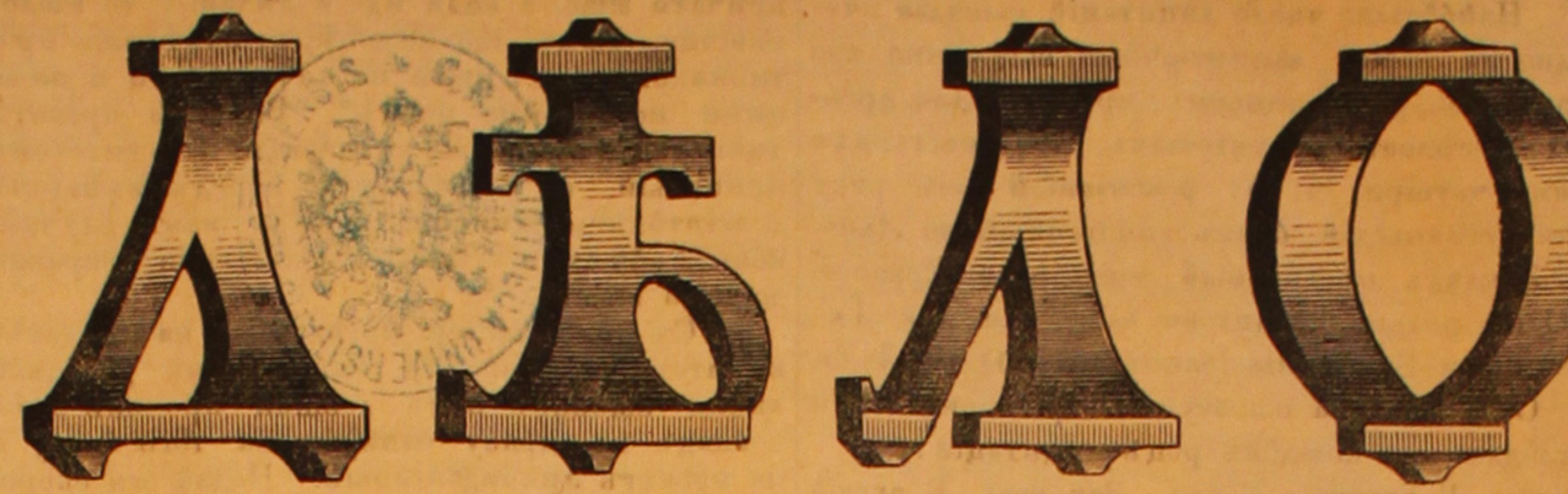
Рукописи не возвращаются только на попереднєе застера-женю.

Послѣднєе число стоитъ 12 кр. а. в.

Оголошенія принимаются по пѣнѣ 6 кр. а. в. бѣд одновременно печатаніемъ.

Рекламація неопечатаній вѣльши отъ порта.

Предплату належать пересыпать «ранко» (наилучше почтовыми переказами) до: Администраціи часописа „Дѣла” ул. Галицка, Ч. 44.

Съ днемъ 1 (13) цвѣтня разпочався другій кварталь сегордніого выдавницства „Дѣла” и „Библиотеки наизн. повѣстей”. Просимо о надсыланье дальшої предплаты и о скорѣ выѣданье за-легостей.

Ново приступающіи предплатники на „Библ. наизн. пов.” дѣстанутъ за додатокъ 1 кр. а. в. початокъ (12 аркушѣвъ) повѣстіи М. Іокая „Зо-лотый Чоловѣкъ”.

Вѣче львовскѣ.

Въ справѣ отдана Добромильскому, Лавровскому и іншихъ монастырѣвъ Василіан-скіихъ Єзуїтамъ, комитетъ рускій вже завязався. Вѣче народне львовскіхъ Русиновъ має отбутися въ недѣлю дня 4-того лат. мая о 4-той годинѣ пополудни въ великой сали „Народного Дому”.

Увѣдомленіе

Для довжниківъ рустікального банку.

Якъ вѣдено, на початку сего року разважало правительство рустікального банку, по-чѣмъ разпочалася ліквідація того банку. Ліквідаторы, поставленій до наконечного уладження всѣхъ справъ рустікального банку, мають право взыкати всѣхъ довжниківъ его до сплати пожичокъ, прийтіи сплату тыхъ пожичокъ, а на случай неплаченія добровольнимъ способомъ стягати бѣзъ нихъ весь залагаючій довгъ съ отсотками и іншими належитостями въ дорозѣ судово-примусовой.

При теперішній станѣ рѣчей добровольна сплата пожичокъ, а взглядно довгу, показується для многихъ довжниківъ о столько користно, що весь капиталъ можна сплачувати листами довжниківъ рустікального банку, котрій тепер майже о половину стоять дешевше бѣзъ номінальної вартості, такъ що 52-ма до 54-ма зр. можна сплатити 100 зр. капиталу. — Сплата довгу на теперь отбувається только у Львовѣ.

Понеже дуже многій довжники не суть обзнакомленій съ ходомъ рѣчей и съ правными приписами, дялого не знаютъ, якъ собѣ мають поступати: іменно чи заразъ мають сплачувати банкови свїй довгъ и якъ тую сплату перевести, чи ждати ще користнѣшої поры, чи цѣлкомъ не платити. Найбільша часть довжниківъ не есть такожъ въ станѣ обчислити, колько имъ грошей потреба до цѣлковитого сплаченія довгу, або не знають, якъ и куды маються обернути и въ декотрихъ случаяхъ не виїмуть собѣ дати рады, або не маючи только грошей, колько на сплату довгу треба, повертають безъспѣшно домовъ, наразивши на значній кошти подорожи и страту часу.

Въ виду того завязався у Львовѣ рускій комитетъ, котрій поставивъ собѣ за задачу въ всѣхъ справахъ, бѣсіячихся до сплати довгу рустікальному банку, подавати довжникамъ безплатно свою пораду и помочь. Іменно комитетъ, на устнє або письменнене зголошеніе довжника, буде въ кождомъ случаю докладно виѣджувати правдивий станъ рѣчи, а если сплата довгу покажеться для довжника користною, помогати буде при сплатѣ въ той способѣ, що обчислить станъ довгу, старатися буде по можности у ліквідаторовъ о опустѣ въ отсоткахъ, займися найдешевшимъ закупномъ листомъ довжниківъ, належити заквитованьемъ сплати, виївѣженіемъ удѣловъ и т. д. Словомъ стараньемъ комитету буде справу такъ повести, щоби довжникамъ не только саму сплату улекшили, але ихъ тажожъ бѣзъ всякихъ дальшихъ можливыхъ зъбовязань супротивъ банку зъ титулу солидарної поруки увѣльнити. На случай, если-бы добровольна сплата довгу мала бути для довжника некористною, комитетъ увѣльти довжникови правної порады.

Дѣяльність свою розпочинає рускій ко-

митетъ съ днемъ 24-ымъ (12-ымъ) цвѣтня (въ четверть по Великодні). Зголошуватися треба до „Народного Дому” въ комінатахъ Руского Касина межи 12-ю а 2-ю годиною зъ по-лудні. Письменній зголошенія аддресувати належить на руки члена комитету, дра Івана Добриньского, адвоката красного у Львовѣ, получаючи марку поштову на отповѣдь.

Подача се увѣдомленіе, рускій комитетъ помочній звертає увагу всѣхъ довжниківъ рустікального банку, що вже сплатили свои довги, на то, щоби удѣлы свои, котрій кождый довжникъ мусить мати, рустікальному банку якъ найскоріше письменно виївѣли, (если того доси не зробили), аби тымъ спо-собомъ по упливѣ 3-хъ лѣтъ увѣльнитися бѣзъ солидарної поруки за другихъ довжниківъ банку.

Отъ руского комитету помочнаго. У Львовѣ дня 12 цвѣтня (31 марта) 1884.

Іванъ Белій, Антонъ Волошиновичъ, Ант. Горбачевскій, Драг. Іванъ Добриньский, Василь Дѣдошакъ, Драг. Михаїлъ Король, Осипъ Марковъ, Василь Нагорный, Драг. Александеръ Огоновскій, Драг. Теофілъ Окуневскій, Евгеній Олесницкій, Драг. Левъ Павенскій, Володимиръ Подляшескій, Юліянъ Романчукъ, Евгеній Цѣпановскій.

Запрошеніе.

П. Т. выборцѣвъ, членовъ ради повѣтової групи сельскихъ громадъ и всѣхъ Русинівъ-патріотівъ Яворовскаго повѣта, котримъ добро того повѣта на серци лежить, запрашую на передвиборове зборанье въ Свѣтлый Четвергъ т. е. 12 (24) с. л. о 2 год. по полудни въ Яворовѣ, въ дому приходському.

Предметомъ парады буде:

1. Рѣшеніе питанія: яке становище Русинамъ тутешнаго повѣта занятія належить при предстоящихъ выборахъ?

2. Уложеніе спису 12 членовъ ради повѣтової, выбратися маючихъ зъ групи сельскихъ громадъ.

Селиска 4 (16) цвѣтня 1884.

I. Крушиньскій.

Io-triumphe.

Нѣмець каже: Вы — Славяне!
Славяне, Славяне!..
... Якъ Нѣмець покаже!

IV.

Въ попередніхъ статіяхъ высказали мы нашу думку о „новой” ситуації, витвореной зближеніемъ Россіи до Нѣмеччини, дотыкаючись при тоймъ по черзѣ отношенія Россіи не управедливіють піднесенного настрою дялкіхъ политичныхъ кружківъ. Доси ще не покончений р旤ий процеси о дефравдації въ воєнній интендантурѣ за послѣдніою вѣною съ Турками. Чиновничій апаратъ въ Россії доси ще не очистився зъ многихъ загально признанихъ хибъ. Многій симптомъ вказують, що внутрѣшній обставини Россії зовсѣмъ ще не уложились и не скоро уложатся такъ, щобъ ходъ внутрѣшнаго житя россійской державы можна назвати вновів нормальнимъ и здоровимъ; а того іменно такъ въ интересѣ самої Россії, якъ и освобожденыхъ нею балканскихъ Славянъ, кождый Славянинъ широ-бажає.

Не можна заперечити, що одною зъ важніхъ причинъ послѣднаго зближенія Россіи до Нѣмеччини були власне внутрѣшній обставини. Що такъ було на дѣлѣ, выходить тажожъ зъ дялкіхъ модифікацій администривныхъ порядківъ въ Польши и на Литвѣ. Не

можемо виробити собѣ вже тепер думки на властиве значеніе тыхъ модифікацій, если однакожъ уявимо собѣ, підъ якими условіями могло послѣдувати зближеніе Россіи до Нѣмеччини, а тѣмъ самимъ и до „потрійного союза”, то насуваються дялкі зовсѣмъ невеселій видії на будуще. Ледви чи „нова” ситуація отобъєсъ користно на цѣломъ будущомъ Славянства.

Утверждаютъ частъ въ тоймъ и погляди, висказани многими славянскими журналами. Не говоримъ вже о польскихъ часописяхъ, котрій — поминаючи ихъ попутаній реставрацій мрѣвъ — занепокосній змѣнами въ администрациї, лякаються усиленої обрусительной дѣяльності. Що Сербія зовсѣмъ піддалася впливамъ австрійскимъ, се звѣстно; звѣстно и се, що Австрія пильно заходить около збільшена и обезпечена своего впливу на балканському піввостровѣ. Кроатскій часописи на вѣсть о зближенію Россії до Нѣмеччини виступили отверто противъ зближенія Австрії до Россії. Ентузіазмъ для славянської взаимності давно вже и крѣпко остигъ. Чехи, якъ и всѣ австрійскій Славяне, рѣшились, найдовши достаточне обезпеченьє своїхъ народнихъ и горожанськихъ правъ въ австрійской конституції, закинути разъ на все политику нарѣканія и выжиданія, и почали не безъ успѣху дбати власною, невсыпною правою о свою долю. Правда, не одно славянське племѧ перебувавъ ще и доси тяжкі хвили боротьбы, але кождые домагається передовсѣмъ волї, обезпеченія своїхъ правъ и пильно чи-слится съ обставинами. Се стремленіе замѣтне нынѣ мѣжъ всѣми Славянами, а Россія прецѣ на вскрѣзь славянська держава. Симпатію Славянъ стала Россія велика и могучая; лише симпатія Славянъ, запоручене славянськимъ племенамъ, входящимъ въ складъ россійской державы, ихъ народнихъ и горожанськихъ правъ, може Россію обезпечити лѣпше и певнѣше, інже всякий альянсъ и дипломатичній штуки.

Мы вже піднесли, що зближенія Россії до Нѣмеччини нѣякъ не можна толкувати на некористь чи то Нѣмеччини чи Австрії. Су-противъ сего, не можемо не бачити въ сѣмъ зближенію свого рода абдикації. Резигнующі „на разѣ“ на дальшій успѣхи на Балканѣ, шукає Россія непевного отишковання въ Азії, а рѣвночасно затихають всѣ слухи о либеральныхъ реформахъ, перестаютъ выходити що разъ то новій россійскій журналъ, — сло-вомъ, зворотъ у виѣшайшій политицѣ отражася некористно и на внутрѣшній политицѣ іншихъ державъ. Въ цѣлой Европѣ замѣтне стремленіе ограничування волї, за проводомъ ки. Бисмарка. Въ такомъ ограничуванію видятъ мабуть верховодчій политики бѣльше обезпеченіе будучності держави и трону, якъ въ свободнімъ розвою и опертой на добре понятімъ власнѣмъ интересѣ прихильності широкихъ верствъ народа. Чи великихъ користей мають надѣятьсь зъ сеї, ки. Бисмаркомъ інавгурованои и кермованои виѣшнои и внутрѣшної політики державъ, чи то Славяне, чи кто небудь, — чи бодай оправдаються на-дѣї въ верховодчихъ політиковъ, що така політика принесе добрій плоды, покаже часть. Сего заперечити не можна, що историчного розвою нѣкто не спинувъ и не спинить.

Коли ще носились слухи о либеральныхъ реформахъ въ Россії, то чули мы замѣти, що „самодержавіе мусить передъ тымъ ще спов-нити свою мисію освобождення“... Тымчасомъ тепер бачимо вмѣсто сего зъ одної сторони явну абдикацію, котрої наслѣдківъ не можна обчислити, а зъ другої повївяє духъ рѣшучо анти-либеральний, духъ холодного, машиналь-ного формализму, котрій то формализмъ має тепер статись єдино-спасаємъ чинникомъ державної жизни. Чи може новій поворотъ въ політицѣ має улекшили або напередъ по-

Предплати на „Дѣло“ для Австрії: для Россії:
на пільмъ рѣбѣ . . . 12 гр. на пільмъ рѣбѣ . . . 12 руб.
на пільмъ року . . . 6 гр. на пільмъ року . . . 6 руб.
на чверть року . . . 3 гр. на чверть року . . . 3 руб.
зъ дол. „Библиотеки“: . . . зъ дол. „Библиотеки“:
на пільмъ рѣбѣ . . . 16 гр. на пільмъ рѣбѣ . . . 16 руб.
на пільмъ року . . . 8 гр. на пільмъ року . . . 8 руб.
на чверть року . . . 4 гр. на чверть року . . . 4 руб.
на самій додатокъ: . . . на самій додатокъ:
на пільмъ рѣбѣ . . . 5 гр. на пільмъ рѣбѣ . . . 5 руб.
на пільмъ року . . . 250 гр. на пільмъ року . . . 250 руб.
на чверть року . . . 125 гр. на чверть року . . . 125 руб.
Для Зарваниція, скрѣдь Россії:
на пільмъ рѣбѣ . . . 15 гр.
на пільмъ року . . . 750 гр.
на чверть року . . . 375 гр.
зъ дол. „Библиотеки“: . . . на самій додатокъ:
на пільмъ року . . . 19 гр. на пільмъ року . . . 6 гр.

сунути вище наведену мисію? Коли-жъ се „сповненіе“ має статись дѣломъ? Нѣкто не може домагатися пагльихъ, радикальнихъ реформъ; признаємо, що треба при тоймъ уважляти внутрѣшній обставини великої державы, зложеній въ рѣжнородныхъ елементахъ. Однакожъ послѣдній поворотъ въ політицѣ видається намъ рѣшучимъ крокомъ въ задѣ, и мы твердо переконаній, що бѣзъ не тѣльно не оправдає голосовихъ виїклибовъ радости, але противно, може статись підъ неоднімъ звездами, — грозными, потрясаючими конфліктами.

Сей новій поворотъ ставить Россію въключно на становиску великої європейської держави; політика россійска мусить за цѣну зближенія до Нѣмеччини, будто-бы она була ще якою, крѣмъ россійскої. Виправдѣ замѣтивъ органъ кн. Бисмарка дуже політично, що по зближеню нѣкотра держава не потребує звѣститися своїхъ пляновъ и надѣй, але кн. Бисмаркъ зложивъ вже доволѣ доказовъ, якъ справно умѣє висключно на свою користь використувати кождѹ проволоку, кождѹ ситуацію. Згаданій змѣніи въ администрациї ледви чи надто скрѣплять Россію у внутрѣ, а еї згода съ Нѣмеччиною и Австрією залежить зовсѣмъ бѣзъ волї жеїзного канцлера. Кождѹ держава мусить тяжко отпокутувати всяке отступленіе бѣзъ своїхъ історичнихъ політическихъ, — якъ і се, если остаеть за часомъ, если змѣнії відношенія остають безъ впливу на єї внутрѣшній розвѣй.

путаности и недоладности у внутрьшихъ отношенияхъ юго-западной Россіи, зможе ходя рускимъ землямъ, въ которыхъ рѣчъ-посполита полишила свои жалки, доси неза-тертій слѣды, привернути ихъ первѣстный, чисто-русскій характеръ... Надѣемся, что фак-тичай отношенія наведутъ вконецъ на нашій поглядѣ тыхъ, которымъ о внутрьшній политицѣ Россіи рѣшили судилось, и что прииде черга и на нашу родину Русь-Украину, — что и для Руси-Украины прииде свѣтлый день вос-кресенія. Тогда покажеться, чи украинофильство было справдѣ коли-небудь свѣдомымъ або „не-свѣдомымъ“ чимъ-тамъ орудіемъ. Тогда на-стане нова доба въ исторіи россійской дер-жавы.

Лицитаціи господарствъ селянскихъ и маломѣщанскихъ въ pp. 1873—1883.

(Конецъ.)

Поглянемо теперъ на статистику дов-жниківъ, которыхъ постигла лицитація. Коли разбрѣжити ихъ після вѣроисповѣданія, то побачимо, що въ р. 1873 христіяне становлять 88%, а жиды 12% всѣхъ лицитованихъ; отъ 1874 ти процентовій относины змѣняються на користь жидовъ: до 1879 включно жиды становлять толькъ 6—8% лицитованихъ. Отъ 1880 р. вага зновъ крихѣтку пере-хиляється на користь жидовъ: они въ чоти-рехъ послѣдніхъ лѣтахъ становлять 11%, 11%, 13% и 15% лицитованихъ. Очевиднѣ ту наслѣдки вакона противъ лихви, отверзенія и большого просвѣченія народа, — все те мусить підрывати жидовське панованье; разомъ съ уменшеньемъ жерельного доходу жиды, непривычнѣ до тяжкої хлѣборобскої працѣ, чимъ разъ бѣльше тратять грунтъ підъ но-гами. Жаль, що п. Пилать не подавъ намъ ту побѣдь процентовихъ такожъ абсолютнї числа и не постарається освѣтити близше той цѣка-вої сторони дѣла цифровими дослѣдами.

Обширнѣйше освѣчує п. Пилать другій цѣкавый бѣкъ сего дѣла, а именно вѣрителѣвъ, котрій перепроваджували лицитації. Вѣрителѣ ти були: 1) скарбъ державний и оставаючи підъ его зарадомъ фонди сиротин-скї, фонди убогихъ и іншій того рода публичнї фонди; 2) касы щадничїй и товариства задатковї; 3) банки и 4) вѣрителѣ приватнї.

Фондъ державный и сполучений съ нимъ фонди публичнї перевели въ послѣдніхъ 11-ти лѣтахъ загаломъ 434 лицитації (2% въ загальному числѣ), т. е. майже по 40 пере-сѣчно кожного року. Особливо въ послѣдніхъ четырехъ рокахъ число ихъ заглядно збѣльшилося: въ р. 1880 було того рода лицитації 51, въ 1881 р. 72, въ 1882 р. 60, а въ 1883 р. 78. Що за причини викликали се явище, о тѣмъ в. Пилать мовчатъ, а и мы, не маючи нѣчого певнаго підъ рукою, не будемо въ до-гады запускатися.

Щадничї, котрій толькъ выемково удѣляютъ пожички на гипотеку господарствъ се-лянскихъ и маломѣщанскихъ, виказують такожъ мале число лицитацій, бо толькъ 59 за посл. 10 лѣть, т. е. не сповна по 6 що року. Найбѣльше було ихъ 1882 р., бо жль 13. То-вариства задатковї починають лицитувати грунти селянскї и маломѣщанскї ажъ отъ 1876 р., але отъ того часу рѣвнобѣжно збѣростомъ численності тихъ товариствъ (въ 24 въ р. 1873 до 175 въ р. 1883) зростає такожъ въ дуже швидкї прогресії число за-радженыхъ ними лицитацій отъ 4 въ р. 1876 до 134 въ 1882 и 102 въ 1883 р. Особливо отъ 1878 р. бачимо такій швидкї варѣсть; по-твѣрджує се нашу давнїйшу догадку, що рѣвночасно сь видається уставы противъ лихви богато давнїхъ лихварївъ почало про-вадити давнє ремесло въ новїй формї, т. е. въ формї именно товариства задатковихъ. Загальна suma лицитації, зарадженыхъ тими товариствами въ послѣдніхъ 8 лѣтахъ, вино-сить 467, т. е. пересѣчно 58 що року. Правда, сама та цифра нѣчого ще не характеризує; треба єи порівнати сь загальнимъ числомъ довжниківъ селянъ, запожиченихъ въ тихъ товариствахъ. П. Пилать показує, що 1882 р. на около 40.000 тихъ довжниківъ було лицитації лишь 134, и що навѣть въ того числа лицитацій віпадуть ще деякї лицитації дви-жимостей у роботникувъ и пр. мѣщанъ, — и що затымъ товариства задатковї суть інституціями для кредиту селянскаго заглядно ще найбѣльшими.

Найбѣльше число лицитацій випадає оче-видно на банки, занимаючись виключно або переважно удѣлюваньемъ кредиту для дроб-ныхъ посѣлостей грунтовихъ. Банківъ такихъ маємо чотири, а то: розвязаній сего року банкъ селянскї, банкъ гипотечнїй во Льво-вѣ, Закладъ кредитовий земський въ Краковѣ и Обще рольн. кредитове заведеніе для Га-личини и Буковини (банкъ рускїй) во Льво-вѣ. Ось табличка виказуюча переведенії тими закладами въ кождѣвъ роцѣ лицитації:

Роць	Б. рустик.	Б. гип.	Зак. крак.	Б. рускїй
1873	117	—	—	—
1874	245	—	8	—
1875	431	3	16	—
1876	344	11	9	—
1877	703	26	82	6
1878	575	84	57	10
1879	768	167	171	8
1880	940	128	114	18
1881	947	75	155	29
1882	801	53	96	14
1883	701	63	132	34

Разомъ 6572 610 840 119

До того додати що треба 116 лицитацій зарядженыхъ іншими, въ едиктахъ не поименоваными банками. Одержимо такимъ спосо-бомъ загальну суму лицитацій банковихъ 8257, т. е. 35·5% загальної суми всѣхъ лицитацій. Конечно, упокоївши банкъ „деришкѣ-ра“ становить першій примѣр въ той проклятій музикѣ, бо число єго лицитацій становить майже 80%, т. е. 4/5 всѣхъ лицитацій банко-вихъ.

Поглянемо що на приватнихъ вѣрител-ївъ, що въ тихъ 11-ти рокахъ заряджували лицитації. Мѣжъ ними разбрѣжимо такожъ христіянъ и жидовъ, зводачи головнї числа въ слѣдуючої табличцѣ:

Роць	Вѣр. христ.	Вѣр. жиды	Разомъ	% всѣхъ лицит.
1873	152	26·5	265	46·2
1874	249	25·4	460	46·9
1875	234	19	518	42·1
1876	252	19·3	653	50
1877	302	15	860	42·7
1878	372	16·6	1071	47·6
1879	456	15·1	1341	44·5
1880	461	15·3	1217	40·5
1881	447	15·3	1076	36·9
1882	407	16·9	816	34
1883	367	16·3	764	33·9

Разомъ 3699 18·25 9041 42·3 12740 60·55

Бачимо въ сеї таблички, що цѣла бѣльше половина лицитації въ посл. 11-ти лѣтахъ заряджена була вѣрителями приватними; ба-навѣть, що приватнї лихвари- жиды зруднивали о 784 господарствѣ бѣльше, нїжъ вѣсї банки разомъ съ „деришкѣ-ра“ въ купѣ. Чотири лѣта: 1878—1881 включно були підъ взглядомъ лихварівъ лицитації найтижкою добою для нашого народа — вѣсї наслѣдокъ надмѣтрного розвою тої „благородної“ галузї заробкованія въ послѣдніхъ рокахъ передъ уставовою про-тивъ лихви. Въ послѣдніхъ рокахъ конста-тує п. Пилать уменшенье пожичокъ приват-нихъ, а прибутокъ публично-кредитовихъ операцій; се есть і зовсїмъ конечный зворотъ, хочъ такъ надто виразно бѣть що доси не про-явився. Коли позапроваджувани будуть по сеїхъ книжки грунтовї, то ажъ тогдь характеръ нашого селянскаго и мало-мѣщанскаго кредиту стане рѣшучо публичнї; привата лихва ще бѣльше зредкується, — але чи й бан-кова? Та поки ще се буде, нашому селянству и маломѣщанству приайдесь ще перебути одну — кобы послѣдну! — тажку кризу — сла-ветну лицидацію интересовъ розвязаного бан-ку селянскаго. Якъ то оно єи перебуде?...

М.

Отъ посла о. Ник. Сѣчиньского одержали мы для умѣщена въ „Дѣлѣ“ понизше справозданье зъ его выступленія въ комитетѣ обывательскомъ для лицидації. Мѣстимо се справозданье на свѣдоцтво, якъ всесторонньо Русини займалися долею довжниківъ руст. банку. Слѣдує справозданье о. Сѣчиньского:

Я обвязаный землякамъ моимъ выявилъ поводы, за-для которыхъ я рѣшився бути въяти участь въ нарадахъ комитету для лицидації руст. банку и за-для которыхъ я на другомъ надъ проектомъ, маючи служити до того нараду. Не хотѣть я противникамъ подати подставы до засіддівъ, що Русинъ толькъ

кричати знає, а коли иде о дѣланьї, то влас-ноючись тымъ, що не довѣряє намѣрамъ про-тивниківъ, и съ ними не хоче дѣлати и по-за-ними не пѣдойме працѣ“. Вправдѣ проектъ лицидації бувъ вже ухваленый и комитетомъ принятый, но я знаю, що передъ вѣдомомъ делегатомъ-довжникомъ я буду мавъ случай-ності єї судьї о пѣмъ высказати и поправки до него внести.

Съ тою мыслею прїїхавъ я на засіданье комитету на день 24 марта и въ догдѣній хвили вививъ я въ довшій промовѣ свой поглядъ на справу банкротства того банку и на проектъ лицидації. Подаю въ скоро-ченю слова, котрій я высказавъ:

Розвязанье справы банкротства руст. бан-ку не може бути рѣвнодушнимъ для нѣкого, кто справами публичними ваймається. Я уважаю свою справу катастрофою, край дуже обходачою, и я широ бажавъ-бы причинити въ чѣмъ до ослаблення наслѣдківъ тойї катастрофи.

Доля задовженыхъ селянъ — то першій и головнїй моментъ тойї справы: тымъ бѣдакамъ грозить вивласненіе и можна навѣть сподѣвати напливу на мѣсце родимого, елементу чужого. Руина економична 40.000 ро-динъ, руина вѣдъ взглядовъ моральнихъ, еко-номичныхъ, соціальнихъ и національныхъ, — то не марница! Не рѣвнодушна менѣ и страта тихъ, що єощадності своїхъ покладали въ папери того банку, особливо тихъ сиротъ, що майно въ депозитахъ на тихъ паперахъ лько-ване. Але и страта тихъ финансистовъ, що газардували на хлопкѣй шкодѣ, то заслу-жена кара, бо природний наслѣдокъ легкомы-снога.

Залежить отъ личныхъ кождого погля-дѣвъ, котрій въ наведеныхъ нещастіяхъ, банкротствомъ банку спровадженыхъ, видається єму бѣльше уваги гдѣнімъ, але то певно, що толькъ то можна назвати интересомъ краївымъ, що цѣлій край дотыкає и єсть въ силѣ, уе-мно або додатно вплынути на уложеніе обста-вивъ матеріальнихъ чи моральнихъ не касти одної, але загалу, а бодай однїй верстви су-спільної. И въ тої точки погляду справа 40.000 довжниківъ видається менѣ справою кра-ївкою. Банкъ рустикальний бѣль довшого часу вже непокоївъ репрезентацію краївъ, коли ще интересы банку були въ порядку, а вѣ-стне такожъ становище, якое соймъ занявъ вѣ-домою революцію въ справѣ того банку пе-редъ колькома роками. Тогда вѣкто не пова-живись въ оборонѣ интересу вѣрителївъ банку, бороначи лихви, ужити аргументу, що кре-дит краю ослабляє и підриває, нынѣ зновъ для консервованія цѣлої системи того же самого здирства, въ цѣлі ратованія заангажованыхъ въ банкротствѣ вѣрителївъ, заслоня-ються тимъ, що нѣбѣ кредитъ краю утерпить, якъ селянъ-довжники не заплатять вѣрител-ностей банку на той-же лихвѣ заражованихъ. Дотепнїй и той аргументъ, що скоро бѣ селянинъ хочъ въ частії звѣльнився въ „обовязку“ звѣтнаго лихварської пожичкою, то се мо-гло бы лиху вплынути на моральнѣсть его, пото-вже, що противъ тогожъ кодексу моральности не уважалося прогрѣшеньє, якъ лучила-ся правна можнѣсть и случайнѣсть викупити за 13 р. сервітуту рѣчного палива або пас-виска бѣль цѣлої громады, а навѣть дрекції. Що до „моральності“ въ той справѣ, то певно не скочете вѣеною спорити, бо я єи учу и доглядаю въ обовязку. Съ рѣвною категорично-стю осмѣяючись сказати, що фраза „кредит краївъ загроженій“ — то паразанъ, засло-наючій правдиву тенденцію.

Кто траха обвакомленій съ справами кредиту, той знає, що кредитъ здоровий шу-каль земельнїхъ найкористнѣїхъ, але конечно опертивъ на гипотекѣ найпевнѣїшої за по-середництвомъ агенції солидныхъ, ретельныхъ і довѣрївъ вѣбужушихъ. Отже не страты от-вертають кредитъ бѣль краю, бо страта — то наслѣдокъ. Суть іншї причини того явища, а то: 1) перетяжнѣсть гипотеки и єи нѣпевнѣсть, 2) неморальнѣсть фирмъ, за посередництвомъ которыхъ капиталъ приплыває и отплыває, а та вазначується несовѣтностю тихъ, що посе-редничуючи межи капіталистомъ а довжникомъ, обкрадають одного фальшивими билянсами и швіндлерскими операціями съ високими про-центами и дивідендами, обкрадають съ стратою першого другого, допроваджують єго до неможності сплати черезъ лихву и пожич-кою надъ реальну вартостъ гипотеки. Крахъ од-ныхъ а руина другихъ — то неумолима ко-нечності швіндлю. Банкъ рустикальний взы-крутувавъ, бо се була природна конечності для того прихествої ери швіндлерскаго г

— Наше духовенство старається въ многихъ мѣстечкахъ даже щиро о прикаращеніи своихъ церковь и о заохотреньи ихъ прехорошими церковными рѣчами. Такъ или мы передъ колькомъ днамъ случаѣ видѣти въ загальнѣ звѣтѣніи заведенію переплетеніемъ п. Михаила Служарского у Львовъ кольканицѣ прехородихъ свѣжо переплетеныхъ Евангелій и Служебникѣвъ, гдѣныхъ рукъ владыки и высыланыхъ: оо. Роздѣльскому въ Сокали, Вислоцкому въ Бирчи, Левицкому въ Ольшаницѣ, Махицкому въ Постолахъ, Лысаку въ Каменецѣ Линнику, Бурачинскому въ Чорномъ Потоцѣ, церкви въ Жовдѣ, старшому брату церковному Пасельскому въ Розважи, оо. Емилію Юрзакевичу въ Грабѣ, Левицкому въ Лагодѣ, Авдиковичу въ Ясеновѣ и другимъ. Декорѣтъ зъ тыхъ Евангелій були дорогочѣнія. Повне признанье належится высше наведеніемъ отцемъ за ихъ старанье о привкашеніи нашихъ церковь, а п-у Служарскому за его правдиво хороши и знаменити переплеты тыхъ священныхъ книгъ.

— Въ Червонцахъ скончалася днъ 8 с. м. 5 днѣвна розправа въ процесѣ противъ Константина Дѣвричика, вѣта, и Михаила Влада, писаря зъ Топорецѣ, обжалованыхъ ц. к. прокураторику державику о спроневѣрства и надъувѣжть власти. Розправа ся кинула ярко свѣтло на сумну громадску господарку на Буковинѣ; показалось, что надъ урядами громадскими нема надзор и контролѣ. Въ Топорцахъ вѣйтъ съ писаремъ не провадили разумкѣ, не укладали бюджету, а грохъ громадскими марно тратили. Коли вже тое ихъ господарование перебрало край, вѣшаво ц. к. судъ. По переведеніи розправѣ засуджено Дѣврица на 18 мѣсяцѣвъ, а Влада на 15 мѣсяцѣвъ винницѣ заостреной постомъ разъ въ мѣсяцъ.

— Зъ пѣдъ угорской границѣ пишутъ намъ: Богато пишется про мадаризованье угорскихъ Русиновъ, о ихъ рѣвновѣшности для руской идеи, — все то правда и о тѣмъ не хочу говорить. Але повернувшись не давно зъ Угвара, зъ самой колыски звѣстного „Карпата“, хочу звернуть увагу на одно цѣкаве явице, а именно, что мимо всеніи мадарини Русини угорскіи удѣржали свой греческий обрядъ въ повнѣй чистотѣ, а се дастъя пояснити толькъ тѣмъ, что они не мали чаща тѣшити опѣкою Єзуїтѣвъ, Змартвихвостанцѣвъ, Стоаловскихъ, Поляновскихъ и т. п. Катедральна церковь руска въ Угварѣ (селянинъ называетъ еи „рускомъ“) для обѣрженія отъ „католикоў“ с. е. латинской) зъ вѣтъ и у внутрі, зъ устроенія и зъ отпры, представлалася даже велично. На концѣ храму въ стилѣ чисто-византійскому зъ-далека видѣбъся триграменій крестъ; такъ кресты вѣтъ въ церкви. За для того нѣкому тамъ и въ голову не пріѣдѣ роззвити агитаціи, — якъ то у насъ дѣлєся. Въ церкви всюда примѣрна чистота; иконостасъ чудной работы взносится гордо до самого церковного звода; иконы окусно выѣзблена съ рускими подиписами; жертвеникъ одигъ головный за иконостасомъ. Служба Божа спѣвається въ кождѣ свято отъ двоимъ діаконамъ, царскіи вѣтъ часу до часу замыкаются, ба навѣтъ заѣсю замыгаются; наїзвы въ троцаряхъ и кондакахъ чисто греческіи, и т. д. Глядячи на все те, менѣ Галичинови приходилось завидувати Угр-русинамъ свободы, которы у насъ тѣкъ мало, а зъ другої стороны сердечно надъ тѣмъ болѣти, що навѣтъ красный нашъ обрядъ на Руси угорской не може поздергати напору вынародованія... Бѣдна ты, Руси угорска! — С. Иг. Вит.

— Зъ Самбора помѣстила „Gaz. Nag.“ допись, въ которой дописуватель домагається, щобъ власти политичнѣй конче зняли анатему зъ засупенданого передъ рокомъ бурмистра ц. к. потара Каспарка и позволили его на ново выбрати бурмистромъ. Мѣжъ мотивами, якъ наведен въ по-высокой плакатѣ дописи за кандидатурою п. Каспарка, есть мѣжъ іншимъ и той, що въ Самборѣ суть „moskalofile“... Що съ тѣмъ „moskalofili“ с. е. Русинами маѣтъ зробити п. поттар-бурмистръ, чи повыганятъ ихъ за стовицѣ граничнїи Самбора, чи потопити ихъ, — того дописуватель якъсъ выразно не говоритъ.

— Розправа въ процесѣ I. И. Крашевскаго вyzначена на 12 л. мая, если толькъ не стане на переновѣ немочь Крашевскаго. Лѣкарь егъ сумнѣваєся, щобъ онъ мѣгъ въ той день станути на розправу, але самъ Крашевскій — якъ пише „Край“ — горячо бажає позбутися вже разъ тони томлячои непевности. Сими днамъ 72-лѣтній ювилать муїсь дивитися на судовий сексвестръ своихъ движимостей и на забиранье до суду дорогочѣній даровъ ювилейныхъ. Розправа має бути явна; толькъ деякіи акты и зѣланія будуть отчитаніи при зачиненіяхъ дверехъ. Боронити Крашевскаго буде адвокатъ Савль зъ Берлина, Нѣмець, „Край“ бачить въ тѣмъ обставину некористну, бо, якъ каже, „трудно допустити, щобъ пімѣцкій правникъ мѣгъ поставить оборону на таку широку стону политичнїи, якимъ вимагає процесъ“. Для чого не пробовали старатися о мандатѣ защитника Крашевскаго таї Кантаки, Стаблевскій (оба суть и послали ради державної) и др., — того не розумѣмо; а се було майже обовязкомъ».

— Въ аферѣ т. зв. „Каминьскаго“ и сполученыхъ съ нею „Schweiggeld-овъ“ отбудеся небавомъ у Вѣдни цѣкавый процесъ мѣжъ редакторомъ уль трамовицкой часописи „Tiroler Stimmen“ и властителемъ централістичнаго дневника „Deutsche Zeitung“, Решаверомъ, который есть посломъ до ради державної. Редакторъ „Tiroler Stimmen“ обжалувавъ Решавера о оскорбу чести и піднявши перевести доказъ правди, що онъ якъ властитель дневника браѧ „лапове“ за мовчанье въ справѣ галицкю трансверзальной жолѣнницѣ. Зъ обоихъ сторонъ редакцію „Tiroler Stimmen“ дрѣ Порцеръ, а зъ сторони Решавера посолъ дрѣ Кошицъ. На-

дѣялись, що при тѣй розправѣ откроєся не однодохи ширшому свѣтви не звѣстне, а безперечно буде згадане такожъ имъ не одного польскаго Eisenbahn-Kavalier а...»

— Банкови задатковому въ Станиславовѣ, — якъ доносять зъ оттамъ до черновецкїи „Gazetы Polsk-on“, — грозить упадокъ зъ причини сварѣвъ межъ членами того-жъ банку (до 50.000 готовки вымовлено). Днія 6 цѣтия отбуває дуже бурливый зборъ членовъ. Мѣжъ членами виговорилася сильна партія противна теперѣшнїи дирекціи и такъ остро противъ неї виступала, що середъ дебатівъ „tu i owdzie chwyso no si za gardla“, — якъ читаємо въ дописи до „Gaz. Polsk-on“.

— Зъ Станиславова пишутъ до „Gazetы Nag.“, що зарядъ тамошнаго товариства „опѣки повѣтової надъ морально занедбаными хлопцами“ подавъ такожъ до нѣмецкого цѣсаря Вильгельма прослобу о фанти на лотерію фантову въ користь згаданого товариства. Цѣсарь Вильгельмъ приславъ замѣтъ фантовъ 100 зр. готовко ѿ въразнимъ додаткомъ, що толькъ винятково даетъ даръ поза границѣ своєї державы. „Gaz. Nag.“ додає бѣть себе таку замѣтку до сея вѣсти: „Не хочеся намъ вѣрити, щобъ жебрачій запалъ мѣгъ у насъ дойта такъ далеко, щоби дертъ ожѣ ажъ нѣмецкому цѣсареви о датки на польскїи виституції!...“

— Вп. М. Михалянъ, ц. к. начальникъ суду въ Путловѣ на Буковинѣ, приславъ на руки нашої редакціи и до нашої розпорядимости на запомогу убогимъ молодїжъ школної 20 зр., а именно бѣть себѣ 5 зр. и бѣть Вп. оо. Григорія Кантемира, протоіерея зъ Дыхтицѧ 5 зр., М. Діяконовича 5 зр. и І. Назаревича зъ Сторонца 5 зр. Складаючи сердечнїи подяку патротичнимъ П. Т. датчяльмъ, звявлало, що мы постановили 10 зр. вручить сов. оо. В. Ільницкому, директорови рускю гимназії, на запомогу учениковъ топ-жъ гимназії, а 10 зр. п. Григорію Врецьону, редакторови „Шкільної Часописи“ и учителеви въ рускїи школѣ въправѣ, для надѣлення ними убогихъ а гдѣніхъ школяровъ тои одинокої рускїи народної школы въ столицї галицкїи Руси.

— О розбю коло Телицѧ, о котрѣмъ мы въ по-слѣднїмъ числѣ доносили, доносять теперъ, що зайдовъ важний фактъ, котрый може доведе до въслѣдженія злочинцѣвъ. Якійсъ Кратцъ, що си дѣвъ давнѣйше въ саксонскїи вязници, запознався тамъ зъ якими техникомъ, котрый, коли въшли зъ вязници, предложивъ ему обравованіе бoga-ча га мельника въ Чоховѣ. Після умовы мавъ бѣть перебратися за комисаря, а Кратцъ за жандарма и такъ напасти на мельника. Кратцъ не хотѣвъ на то згодитися а техникъ грозивъ ему, що его застрильт; піднѣйше однакожъ не пріѣшло до нападу. Коли отже Кратцъ почувъ о нападѣ коло Телицѧ, завѣдомо на тѣмъ заразъ поліцію, котра теперъ пильно слѣдить за згаданымъ техникомъ. Має то бути чоловѣкъ образованій високо, зъ лица хорошій, и даже дистингуованіхъ маньєровъ.

— Най тани медведѣ людѣ роздирають! Съ такою надписю одержали мы слѣдуючу допись съ Калуша: Вѣдомо Вп. читателямъ, якъ дуже дикий звѣръ нащить у насъ добугтокъ и людей: отъ въ осени м. р. въ Перегоницькому медвѣду двохъ людей на смерть роздѣръ, а третого покалѣчивъ. Напади дикихъ звѣрівъ такъ небезпечній, що люде боїться поодиноко зъ дому въходить, а бѣжавійши утримують собї дома ручницѣ для обороны домашної, бо ходити съ ними на свое поле, якъ знаємо, не вѣльно, а бѣдний селянинъ не въ можности що три роки стемплі платити, що мѣгъ съ стрѣльбою на свої грунти въночи вѣти и припильнувати своєї нужденної бульбїцѣ, або босика; онъ мусить цѣлу ної огонь класти и якъ собака брехати, — а дичь для панської розривки годувати... Въ селѣ Сливкахъ пов. калуцкого въ сусѣдствѣ Перегоницького угри-мали собї бѣть давнїа стрѣльби дома до обороны на вишадокъ домашнаго нападу дикихъ звѣрівъ газдї: Ілько Гринчакъ, Гаврило Марківъ, Ігнатъ Марківъ и Олексъ Гринчакъ, и нѣкто імъ ихъ не забирає. Ажъ донеръ въ груди мін. року вѣйтъ Мих. Стефанівъ донѣсъ до калуского ц. к. староства на тихъ газдѣвъ, що они безпрачно полюють, а донѣсъ се въ отплату за то, що тії газди виступили противъ вѣдома вѣтъомъ підъ обѣсомъ свѣдотствъ численнїи неробамъ, котрый идуть за Днѣстерь и тамъ туманяихъ людей, що они погорѣли або що градъ имъ вибивъ поля, а вернувшись дають частину призибанихъ грошей и збѣжжа вѣтъови. На подставѣ вѣтъового донесенїя на д. 13 марта с. р. жандарми въ непрієднності призначенихъ газдѣвъ забрать зъ домувъ ихъ стрѣльби и передавъ до ц. к. староства въ Калуші, а д. 1 цвѣтня адъюнктъ староства п. Л. Скривачевскаго по конфискату ручницї засудивъ газдѣвъ на три доби арештъ, а тиї заразъ таки пішли бѣтути кару. Шкода, що п. адъюнктъ не допустивъ рекурсу, бо ц. к. наївѣнтицтво було-бѣ здаєть, кару знесло и наказало ручницї звернуты, позаякъ дома вѣльно ручницю держати. Въ селѣ єсть богато другихъ газдѣвъ, що мають стрѣльби (навѣтъ самъ вѣйтъ и писарь) и рѣвно-жъ не мають дозволенія, ба навѣтъ управителъ лѣсової и доменѣ тихземъ запрошують ихъ до лѣсного польованія, — а прецѣ жандарми о тѣмъ нѣчого не знаютъ и нѣкто ихъ не карає...

— Зъ Травники въ Боснїи прислали на пасху для бѣднїхъ учениковъ рускїи гимназії пп. Корній Козакъ и Романъ Левицкій, судовий секретарѣ 9 зр. Руске серце бѣе для своихъ и въ далекихъ краяхъ. Спаси-Богъ! — В. И.

— Добрий вѣсти. Гр. Володимиръ Дѣдушицкій одержавъ на выставѣ орнитологичнїи у Вѣдни почетнїи дипломъ за зборку орлової. — У Вѣдни умеръ оногдѣ Петро Стычинський, висл. сов.

двору при касаційномъ трибуналѣ въ 74 р. житя.

— Крамаръ лѣвобѣкіи Йосель Майснеръ такъ кониувъ оногдѣ безъ гдѡнїи причини бременну селянку Анну Гринякъ въ своїмъ крамѣ, що утратила притомнѣсть и мусѣла бути завезена до дому.

ВѢСТИ АЕПАРХІЯЛЬНІЙ.

Зъ АЕПАРХІЇ ЛЬВІВСКОЇ.

До каноничнїи институції завѣзаній оо. Порф. Ступницкій изъ Томача, Ів. Рудницкій изъ Высоку, Волод. Колянівскій изъ Чехії.

Въ пропозиції принятії а) на Гумніска дек. теребовельскаго оо. 1) Ігнат. Левицкій зъ Тернополя, 2) Онуфр. Крыніцкій зъ Дубровицѣ і 3) Сим. Березовскій зъ Загребчика; въ описі: Анд. Гмысус зъ Пробіжної, Т. Мелешкевичъ зъ Окна, Ант. Оноферко зъ Гумніска і Леонт. Конертическій зъ Теребовля; 6) на Дмитровичъ дек. львівско-золочівскаго; о. Ів. Билинкевичъ, завѣдатель въ Дмитровичахъ.

Душпастирскій посады одержали а) ново поставленій прозвитеръ: оо. П. Чумакъ

отрудництво въ Обертий, Іос. Любомицкій со-труд. въ Яблоновѣ, Созон. Медвецкій завѣдат. въ Иловѣ дек. роздѣльскаго, Іл. Погорецкій сотр. въ Іширци, Викт. Езерскій прив. сотр. въ Сасовѣ дек. олеского, Зен. Шепаровицъ сотр. въ Тейсаровѣ, Юл. Бачинській сотр. въ Журавнѣ, Л. Горалевичъ сотр. въ Новицї, Мих. Лакуста сотр. въ Печенійнѣ, Алег. Левицкій сотр. въ Чортовцї, Анд. Дольницкій сотр. въ Бѣльмъ Камени, Ан. Мироновичъ сотр. въ Зазулинцяхъ, і Теод. Меленевичъ сотр. въ Сушнѣ; б) священники: оо. Ст. Лєлюкъ сотр. въ Миколаївѣ дек. роздѣльскаго, Вол. Нанасій сотр. въ Зазулинцяхъ, Вас. Каругутъ завѣд. въ Ланівцяхъ дек. сколівського, Конст. Іїсускій сотр. въ Ключевѣ дек. пѣстинського, Іос. Охримовичъ сотр. въ Лысиян-цахъ дек. отрѣйского, Д. Скленкевичъ завѣд. въ Межирічахъ дек. роздѣльскаго, Ор. Коновалецъ завѣдат. въ Збоїскахъ, Андр. Завадовскій сотр. въ Товщевѣ, Д. Балицкій сотр. въ Бѣльхъ Ославахъ дек. надвірнянскаго, Кл. Соневицкій прив. сотр. въ Борщівцяхъ дек. курдицкого.

Минувшого року появилися въ „Акад. Братствѣ“ члени „Бр. Помочи“, що намъ предложили сполученіе. На се мы отповѣдѣ разъ на вое рѣшучимъ отказомъ. Тогда звернулась до насъ „Бр. Помочи“ съ предложеніемъ получить запомоговій фондъ обохъ товариствъ, звернувши нашу увагу, що иде въ вѣдь виключно о гуманітарнїи цѣлі, о присорюваніи матеріальнїи помочи убогїй академичнїи молодїжї. Хочь увѣреній о неможливості такого „сполучення фондівъ“, мы для самонченности сповнили волю „Бр. Помочи“ о отѣлько, що визначили на бажанье нашихъ польскїхъ товаришивъ своїхъ вѣтъоручниківъ; заразомъ однакожъ просили мы, що „Бр. Помочи“ вѣдь въ вою академичнїи молодїжї, звернувшись стравами предложеніемъ и до другого руского акад. товариства, т. е. до „Академ. Кружка“. Дальшій переговоры велись мѣжъ вѣтъоручниками, а вояжію точками угоды виходили вѣдь польскїхъ товарищівъ; дискусія волокласа довшій часъ, а коли мы дозналися, що переговоры „Бр. Помочи“ съ „Акад. Кружкомъ“ не довели до нѣякого результату, уважали мы цѣлу справу яко покончену, бо въ такомъ случаѣ слуха не могло вже бути безъдѣї о всѣй академичнїи молодїжї. Адже сама „Бр. Помочи“ въ своїхъ заявленіяхъ робить намъ заявль, що мы по причинѣ „пішноїсї“ збрвали переговоры. Цѣла полемика „Братствомъ Помочи“ съ „Братствомъ“

**20 процентъ
за машину до шитья.**

72 пейсатыхъ агентовъ звиваются черезъ щільний рокъ по краю и предкладають нашимъ легковѣрнѣмъ публикѣ машины до шитья на раты, близь при тѣмъ своимъ жаргономъ, что машины **оригинальны** американскіи и что тѣ машины получили па выставѣ амстердамской дипломъ почестій и т. д.

Все то фальшь и бляга!

Але для чого тѣ агенты такъ неутомимо уговариваютъ по краю такъ блягаютъ? — бо дѣстаетъ за то 20 процентъ отъ тихъ квотъ, котору подавано имъ на реверсъ за машину.

Прощу почищите єднако проценту платить нашъ бѣдный край лишь самимъ агентамъ машинновимъ.

Рахунокъ простой. Соть ихъ 7, кождый агентъ сподобається рѣчно чрезъ свою блягутоу за найменше 50 машинъ, а пересѣчна квота сподобана машинами 60 зр., а зъ тихъ квотъ получаетъ агентъ 20 процентъ.

Памятай поважаний читателю, що лишь та фірма може платити агентовъ 20 проц., котра дає дуже лихі машини за грубій грошъ.

Такъ само дѣєся съ образами, годинниками и тысячами другихъ речей.

Щобы разъ зробити конецъ такому страшному взыскываню вами публики, поставивъ я бѣдного року держати на складѣ 3 роды машинъ до шитья Зингера, т. е. въ трехъ рѣжихъ фабрикъ по цѣнахъ найприступнѣйшихъ.

Машини Зингера ножній съ найнов. полѣпшеніями по 68, 55 и 45 зр. Машини Зингера ручній по 48 и 38 зр. Раты тиждневій 1 зр., мѣсячній 3 зр., квартальній 12 зр., готовкою же о 10% дешевше.

ГВАРАНТИЯ 5 ЛѢТЪ.

Въ виду нової уставы промысловеной, що якъ разъ вѣдома въ житѣ, всяка зъ стороны агентствъ обслугована гарантія и направлена устава.

Іосифъ Иваніцкій механікъ и властитель торговль машинъ. Львовъ, готель Жоржа.

Принятія въ замѣну машини уживаній, отпродую по тѣй самой цѣнѣ по якѣй я пріймивъ, т. е. ручній отъ 3 до 12 зр., ножній отъ 5 до 15 зр.

1010—4?

НА СВЯТА!

Ново отвореный складъ свинини

Станислава Якубовскаго

у Львовъ

при улицѣ Театральнѣй, ч. 12, противъ костела оо. Єзуїтівъ поручае на свята

шинки, ковбасы, якъ такожъ всякий выробы входачай въ обсягъ рѣзничій.

Всякій замовлення на провинцію висылаються заразъ отъ воротною поштою.

П. Т. отбираючими болѣшу сколькостъ опускаються значній рабатъ.

1063 2—3 Поручаюся ласкавымъ взглядамъ

Станиславъ Якубовскій

Львовъ, ул. Театральна, ч. 12.

Цѣн. кор. упривн. Товариство львівсько-черновецко-яскони желѣзницъ (Лінія австрійська).

**Доповненіе постановленъ дотыкаюче выдаваня
рѣчныхъ билетовъ абонаментовыхъ**

по дуже зниженыхъ цѣнахъ.

Съ днемъ 15 цвѣтня 1884 буде введеній додатокъ VI до регулятивныхъ постановленъ зъ дна 1 жовтня 1876 для перевозу осбѣй и пакунковъ въ руху мѣсцевомъ и приложеному на лініяхъ австрійскихъ Товариства.

Додатокъ сей тарифовий заключає:

розширеніе постановленя, дотыкаючи выдаваня рѣчныхъ билетовъ абонаментовыхъ по дуже зниженыхъ цѣнахъ,

котрій то билеты до довольної їзды на дотычнихъ просторонахъ ц. к. уприв. львівсько-черновецко-яскони желѣзницѣ (лінія австрійська), на якій звучать, якъ такожъ до уживаня всякихъ, порядкомъ їзды обиатыхъ поїздівъ скорыхъ, особыхъ и мѣшанихъ управлюють. Крімъ того вольно властителеви рѣчного билету абонаментового після вподобы въ кождой стациі або въ кождомъ перстанку положеныхъ на просторонахъ, на яку билетъ абонаментовый звучить, **всѣдати** взгядно **выѣдати**, о сколько тамже дотычній поїздъ отповідно до порядку їзды задержуються.

Билеты абонаментові важні суть завѣгды на одинъ рокъ календаревій. Винятково будуть въ текучомъ роцѣ кроїть билеты абонаментовіхъ, звучачихъ на просторонахъ въ нашомъ оголошенню зъ дна 10 марта с. р. виказанихъ, такожъ и билеты абонаментові въ **низше помѣщеному зѣставленю** а то на решту текучого року за оплатою означеной належності висдаваній.

зъ стациі до стациі и на оборотъ	I. II. III.			зъ стациі до стациі и на оборотъ	I. II. III.		
	класа				класа		
Львовъ	Цѣна їзды съ належністю стемплевою	30.60	23.90	19.20	19.20	15.30	11.50
Бориничи		38.30	30.60	23.—			
Ходорівъ		49.80	38.30	30.60			
Букачовцѣ		53.60	45.90	34.50			
Бурштынъ		88.—	72.70	53.60			
Отиця		99.50	76.50	57.40			
Коршѣвъ		126.30	99.50	76.50			
Снятинъ							
Станиславівъ							
Бориничи		49.80	38.30	30.60			
Ходорівъ		42.10	34.50	26.80			
Букачовцѣ		30.60	23.—	19.20			
Бурштынъ		23.—	19.20	15.30			
Снятинъ		49.80	38.30	30.60			
Лужани		61.20	49.80	38.30			
Коломия							
Отиця							
Чернівцѣ							
Коршѣвъ							
Лужани							
Глубока							
Черепківцѣ							
Сучава							
Глубока							
Черепківцѣ							
1066-1-1	за просторонъ зъ Львова до Черновець			зр. 114.80			
	" " зъ Черновець до Глубоки			15.30			
				на зр. 130.10			

Примѣрники додатку тарифоного VI можна получить даромъ въ центральному Зарядѣ въ Вѣдни, въ Дирекції руху у Львовѣ и на стацийхъ ліній австрійскихъ Товариства.

У Вѣдни, дні 4 цвѣтня 1884.

Найсильнѣйшии и пено дѣлаючи

**ДРОЖДЬ
прасовани**

по 1 зр. 20 кр. кильогр.

ФАРБЫ НА ПИСАНКИ

въ 8 краскахъ

по 5 кр. пачка,

золоти и срѣбний

по 10 кр. пачка.

Всѣ товары корѣнній полуудневи и делникатесы въ найлучшихъ га- тункахъ и найдешевше поручае

СТ. МАРКЕВИЧЪ

во Львовѣ, Рынокъ ч. 42.

1047 (5—5)

Муштарда - Естрагонъ

въ патентованому опакованію.

Викторъ Шмидтъ и Сыни.

Вѣденська спеціальність

найліпша тутешна марка $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$ кильовъ склони правдивий лишь въ фирмѣ и охоронюю маркою може дѣстати въ всѣхъ скленахъ, торговляхъ корѣнніми товарами и делникатесами.

840 (21—26)

! На пору весняну и лѣтну!
Великій вибіръ найновѣшіхъ и дуже вищихъ матерій краевихъ и заграницьхъ, получила вищіе
отъ многихъ льто истину

**РОБОТНЯ МУЖЕСКОЙ ОДЕЖДЫ
АНТОНІЯ ЩЕРБЫ**

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 6
Дякуючи за дотеперѣшне довѣріе прошу о замовленіи и на дальше.

5 килевъ

NEUE (13.) UMGARBEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE

Brockhaus' Conversations-Lexikon.

Mit Abbildungen und Karten.
Preis a Heft 30 kr.

JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRANZ FL. 5.70. W.

240 НЕФЕ ОДЕР 16 БАНДЕ

БОЧОВКИ ВИНОВА

поручае

ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКІХЪ ВИНОВА

K. Ф. ПОПОВІЦІ

927 (24—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочкова Гегеляского столового . 2

1 " Гегеляского столового . 2

шої якости 2 зр. 30 кр. въ 2

1 Гелез. стол. ароматичного . 2

1 " Самородного витравного . 4

1 " Ермелеки-Бакаторъ стол. . 2

Повыше наведеній цѣнъ розуміються бочковкою окованою жѣлезними обручами

плаченими портомъ почтовымъ, такъ про-

оклонный отбиратель жадныхъ бѣлья не

не покоситъ. Вина особого ти

продукентовъ роз

здоровъ добръ, з

на и лучшій вина Вершень, и пропи-

скавъ замовленія.